

Ręczne ustawianie ostrości

Kiedy ustawiamy ostrość ręcznie (Manual Fokus).

Jest wiele sytuacji w których [automatyczne](#) ustawienie ostrości, czyli praca w trybie Autofokus, ustawia ostrość nie na ten element kadru, który chcemy wyróżnić na zdjęciu. Typowym przykładem sytuacji, w której autofocus nas zawiedzie to fotografowanie ptaka na gałęzi drzewa, jeżeli na linii aparatu fotograficznego – ptak znajdują się inne gałęzie i do tego są znacznie bliżej nas niż ów ptak. Aparat pracujący w trybie Autofokusa nastawi ostrość na te bliższe gałęzie a ptak będzie nieostry. Ptaka na drzewie fotografujemy zazwyczaj z najdłuższą możliwą ogniskową, by [przybliżyć](#) jego obraz a długa ogniskowa to mała [głębia ostrości](#), co pogarsza sytuację gdyż daje większe rozmycie obiektów poza przedziałem ostrości.

W tego rodzaju sytuacjach możemy zastosować jedno z dwóch wyjść

1. Wybieramy [tryb punktowy](#) ustawiania ostrości, w którym to trybie program ustawia ostrość na obiekty widoczne w centrum kadru. Jeżeli obszar „ustawiania ostrości” jest odpowiednio mały, czyli obejmuje tylko owego ptaka na gałęzi, to wszystko w porządku. Otrzymamy zdjęcie, na którym ptak jest ostry a gałęzie z przodu są lekko rozmyte.
2. Przełączamy tryb ustawiania ostrości na ręczny i tak regulujemy [długość ogniskowej](#), by ptak w kadrze był możliwie najbardziej ostro widoczny. Owa regulacja długości ogniskowej odbywa się w różny sposób w różnych modelach aparatów fotograficznych. W [lustrzankach](#) i w niektórych kompaktach będzie to obracanie właściwego pierścienia na obiektywie. W ogromnej większości aparatów kompaktowych będzie to naciskanie dźwignienki umieszczonej na obudowie w jedną lub drugą stronę.

W przypadku 1. punkt a raczej obszar na który nastawiana jest ostrość może być, w lepszych aparatach, przesuwany w dowolne miejsce monitora, co daje większą swobodę komponowania zdjęcia. Możemy też wycelować aparat w obszar naszego zainteresowania, zablokować ekspozycję i ostrość a następnie przesunąć oś obiektywu tak, by uzyskać kompozycję najbardziej nam odpowiadającą.

W przypadku trybu ręcznego ustawiania ostrości aparaty z nieco wyższej półki pozwalają powiększać obszar, na który nastawiamy ostrość. Przy fotografowaniu bardzo odległych obiektów przydatna jest opcja ustawiania ostrości na **nieskończoność**. Nieskończona odległość dla obiektywu o ogniskowej [równoważnej](#) 100mm to około 50 do 100m, zależnie od wartości [prysłony](#). Tak więc nie jest to odległość „astronomiczna”. Kiedy stosujemy takie ustawienie? Np. fotografując widoczne daleko na horyzoncie statki.